

OBSAH

Předmluva	9
Úvod	II

ČÁST I. OBECNÉ OTÁZKY DĚLBY MOCI A JEJÍ PROMĚNY

I. UPLATNĚNÍ PRINCIPU DĚLBY MOCI V ANGLOSASKÉM A KONTINENTÁLNÍM TYPU PRÁVNÍ KULTURY	17
1.1 Rozdílný vznik dělby moci v Anglii a na evropském kontinentu	17
1.2 Sociologické rozlišení kontinentálního a anglosaského právního myšlení	21
1.3 Shrnutí	27
2. KYBERPROSTOR A PROJEVY MOCI VÝKONNÉ, ANEB NENÁPADNÉ VYTĚŽENÍ VLIVU DEFINIČNÍCH AUTORIT	29
2.1 Úloha definičních autorit při výkonu státní moci ve virtuálním prostředí	32
2.2 Role definičních autorit v rámci působení moci výkonné na internetu	36
2.3 Shrnutí	46
3. ÚSTAVNÉ ZVYKLOSTI A DĚLBA MOCI	47
3.1 Spor o spolupodpis při menování guvernéra a viceguvernéra ČNB	48
3.2 Další judikatura Ústavního soudu ČR týkající se ústavních zvyklostí	54
3.3 Prezident ČR: „idiotské“ ústavné zvyklosti a následná kritika	59
3.4 K povaze ústavních zvyklostí	63
3.5 Vztah ústavních zvyklostí k principu dělby moci	67
3.6 Shrnutí	68
4. ROZHODOVÁNÍ ÚSTAVNÍHO SOUDU V ŘÍZENÍCH O ZRUŠENÍ ZÁKONŮ A JINÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ VE VZTAHU K POLITICKÉ PŘÍSLUŠNOSTI NAVRHOVATELŮ – POSLANCŮ A SENÁTORŮ	70
4.1 Stručný popis právního stavu	71
4.2 Metodika	72
4.3 Výsledky	77
4.4 Shrnutí	84

5. STÁTOPRÁVNÍ TEORIE P. STUČKY:	
SOCIALISTICKÝ STÁT A JEDNOTA MOCI	88
5.1 Socialistický stát a jednota moci	89
5.2 Shrnutí	96
6. NÁBOŽENSKÉ POZADÍ AUTORITATIVNÍCH	
ÚTOKŮ NA DĚLBU MOCI V ZEMÍCH V4	98
6.1 Proměny dělby moci a aproximace k autoritativnímu politickému režimu	100
6.2 Role nacionalismu a jeho sekulární a náboženské prvky	105
6.3 Reflexivní vztah náboženského nacionalismu a islámu	110
6.4 Shrnutí	115

ČÁST II. VZTAH MEZI ORGÁNY NORMOTVORNÝMI A PRÁVO APLIKUJÍCÍMI

7. PRÁVNĚFILOZOFICKÁ REFLEXE RUŠENÍ AKTŮ	
MOCI ZÁKONODÁRNÉ ORGÁNEM MOCI SOUDNÍ	118
7.1 Přezkum aktů moci zákonodárné z hlediska spravedlnosti	118
7.2 Dělb a moci a svrchovanost moci zákonodárné	121
7.3 Dvě roviny přezkumu	122
7.4 Vybrané příklady problematického přezkumu	123
7.5 Případnost kritiky?	125
7.6 Poznámky <i>de lege ferenda</i>	126
8. VELKÉ SENÁTY A SOUČASNÉ PROBLÉMY	
APLIKACE PRÁVA VRCHOLNÝMI SOUDY	129
8.1 Současné problémy dotváření práva vrcholnými soudy	129
8.2 Velký senát jako Nejvyšší soud?	133
9. VZTAH ÚSTAVNÍHO SOUDU K VÝKONNÉ A ZÁKONODÁRNÉ MOCI:	
STRIKTNÍ NEZÁVISLOST, NEBO CITLIVÉ VYVAŽOVÁNÍ?	140
9.1 Ústavní soud jako nezávislý negativní zákonodárce	141
9.2 Zásahy ústavních soudů do exekutivy a legislativy	144
9.3 Nástroje exekutivy a legislativy k ovlivnění ústavních soudů	150
9.4 Shrnutí	155
10. JUSTIFIKACE DOTVÁŘENÍ PRÁVA S PŘIHLÉDNUTÍM	
K FRANCOUZSKÉ A BELGICKÉ PRÁVNÍ NAUCE	157
10.1 Proces aplikace práva a vznik potřeby „dotvářet“ právo	157
10.2 Justifikace dotváření práva prokázáním existence mezer v právu	164

10.3 Justifikace dotváření práva zásadou zákazu odepření spravedlnosti (<i>denegatio iustitiae</i>)	166
10.4 Justifikace dotváření práva právními předpisy	171
10.5 Justifikace dotváření práva principem účelnosti a bezrozpornosti právního řádu (hodnotové koherence)	173
10.6 Shrnutí	175

ČÁST III. VZTAH MEZI VNITROSTÁTNÍMI A MEZINÁRODNÍMI (NADNÁRODNÍMI) INSTITUCEMI

II. OBNOVA ŘÍZENÍ PŘED ÚSTAVNÍM SOUDEM ČESKÉ REPUBLIKY	178
11.1 Historický vývoj	180
11.2 Aplikační problémy a další otázky	182
11.3 Shrnutí	193
12. VLIV SMLUVNÍCH VÝBORŮ OSN NA JUDIKATURU ÚSTAVNÍHO SOUDU ČR: REALITA VS. POTENCIÁL	195
12.1 Smluvní výbory OSN a formy jejich činnosti	195
12.2 Postoj ÚS k mezinárodnímu soft law	199
12.3 Četnost výskytu soft law smluvních výborů OSN v judikatuře ÚS	201
12.4 Motivace ÚS k využívání soft law smluvních výborů OSN	205
12.5 Skrytý potenciál	206
12.6 Shrnutí	208
13. PRÁVO STÍHAT A TRESTAT: VLIV VÝVOJE NĚKTERÝCH MEZINÁRODNÍCH SUBJEKTŮ NA TVORBU, VÝKLAD A APLIKACI VNITROSTÁTNÍHO TRESTNÍHO PRÁVA	210
13.1 Zásahy do suverenity a problém jurisdikce	211
13.2 Povinnost kriminalizace (konvencionální trestné činy)	212
13.3 Mezinárodní orgány soudního typu	212
13.4 Historický vývoj mezinárodního trestního soudnictví	213
13.5 Mezinárodní trestní soud	215
13.6 Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod a Evropský soud pro lidská práva	216
13.7 Europeizace trestního práva	217
13.8 Zásada univerzality	219
13.9 Shrnutí	223

**ČÁST IV. DĚLBA MOCI UVNITŘ SOUDNÍ MOCI
A VZTAH SOUDNÍ MOCI K OSTATNÍM NOSITELŮM MOCI**

14. SOUDCOVSKÉ RADY V ČESKÉM SYSTÉMU SOUDNÍ SPRÁVY	225
14.1 Zákonná úprava	226
14.2 Ustanovování soudcovských rad	233
14.3 Působnost soudcovských rad	249
14.4 Shrnutí	266
15. VÝBĚR A USTANOVOVÁNÍ SOUDCŮ V ČESKÉ REPUBLICE	271
15.1 Systém ustanovování soudců de lege lata – ústavní úroveň	272
15.2 Systém ustanovování soudců de lege lata – zákonná úroveň	274
15.3 Nejednotná praxe výběru soudců	276
15.4 Netransparentní způsob výběru soudců	282
15.5 Nedostatečné platové ohodnocení osob připravujících se na budoucí povolání soudce	283
15.6 Věková hranice 30 let jako předpoklad pro jmenování soudcem	284
15.7 Reakce Ministerstva spravedlnosti na daný stav	288
15.8 Shrnutí	293
16. OJEDINĚLÉ EXCESY V JUDIKATUŘE	295
16.1 Povinnost předložit spornou otázku ke sjednocení rozšířenému (velkému) senátu – obecná východiska a výjimky	296
16.2 Ojedinéle excesy z povinnosti respektovat judikaturu sjednocenou rozhodnutím rozšířeného senátu	300
16.3 Ojedinéle excesy a povinnost aktivace rozšířeného či velkého senátu	304
16.4 Komparativní srovnání – rozhodnutí per incuriam	307
16.5 Shrnutí	309
Závěr	311
Summary	313
Seznam literatury	314